

Sag anlagt den 5. juli 1995 af Georges Cantone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-139/95)

(95/C 229/54)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. juli 1995 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Georges Cantone, Luxembourg, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Ariane Tornel og Véronique Leclercq, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson Sarl, 1, rue Glesener.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- For så vidt det er nødvendigt annulleres den bekræftende afgørelse af 19. december 1994 samt afgørelsen af 17. maj 1995, der udtrykkeligt afviste sagsøgerens klage.
- Kommissionens afgørelse af 4. november 1994, hvorved det blev bestemt, at sagsøgerens indkaldelsessted er Luxembourg, annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, som er fremført i sag T-33/95 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 101 af 22. 4. 1995.

Sag anlagt den 5. juli 1995 af Kirsten Schelbeck mod Europa-Parlamentet

(Sag T-141/95)

(95/C 229/55)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. juli 1995 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Kirsten Schelbeck ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure og Véronique Leclercq, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Sarl Fiduciaire Myson, 1, rue Glesener.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Europa-Parlamentets afslag på til sagsøgeren at tilbagebetale de beløb, der ulovligt er fratrukket i familietillæg, som tilkommer sagsøgeren for tidsrummet 1. november 1987 til 30. april 1993, annulleres.
- Den stiltiende afvisning fra 1. juli 1995 af sagsøgerens klage annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er dansk statsborger og tjenestemand i Europa-Parlamentet modtager i henhold til danske bestemmelser familiedydelser for sine tre børn. Den sagsøgte institution fandt, at disse ydelser måtte anses for ydelser af samme art som dem, der udbetales i medfør af bestemmelserne i bilag VII til vedtægten, og fratrak derfor i første omgang disse ydelsers beløb i sagsøgerens vederlag. Ved skrivelse af 1. december 1994 og på grundlag af en såkaldt »praksisændring« besluttede ansættelsesmyndigheden ikke for fremtiden at anvende antikumulationsreglen på de omhandlede tillæg fra den 1. januar 1993 og følgelig at tilbagebetale sagsøgeren de beløb, der var tilbageholdt i urigtig formening om skyld fra denne dato.

Sagsøgeren gør gældende, at hun også har krav på tilbagebetaling af de beløb, der er fratrukket i urigtig formening om skyld før maj 1993. Hun har herved gjort gældende, at den »praksisændring«, der førte til den anfægtede afgørelse, skyldtes, at sagsøgte selv var blevet klar over, at der ved ligestillingen af de skattemæssige tillæg, der ydes i henhold til de danske bestemmelser, og de familietillæg af social art, der er omhandlet i bilag VII til vedtægten, var begået en åbenbar skønfejl. En afgørelse om, at de beløb, der er tilbageholdt i urigtig formening om skyld, kun tilbagebetales fra en vis dato, er derfor vilkårlig.

Europa-Parlamentet har endvidere ved at vedtage den anfægtede afgørelse tilsidesat ligebehandlingsprincippet samt forbuddet mod forskelsbehandling af tjenestemænd.

Sag anlagt den 6. juli 1995 af Werner Haberer mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-143/95)

(95/C 229/56)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. juli 1995 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Werner Haberer, Riegel (Forbundsrepublikken Tyskland) ved advokaterne Bernd Meisterernst, Mechtild Düsing, Dietrich Manstetten, Dr. Frank Schulze og Dr. Winfried Haneklaus, Münster, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Dupon & Associés, 14a, rue des Bains.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Sagsøgte tilpligtes in solidum at betale sagsøgeren en erstatning for perioden 30. november 1985 til 29. marts